

சங்க காலத்தில் புரவலர்- புலவர்களின் நட்பும் - வாழ்த்துரைகளும்.

Sangakalathil Puravalar – Pulavarkalin Natpum- Valthuraikalum

முனைவர் ச.க. அழகாம்பிகை

பேராசிரியர் தமிழ்
எம் .குமாரசாமி பொறியியல் கல்லூரி
தளவாபாளையம்- கருர்.
azhakambigai30@gmail.com
9677918113

முனைவர் இரா.சுரேஷ்

உதவிப்பேராசிரியர் தமிழ்
மகேந்திர பொறியியல் கல்லூரி
மல்லசமுத்திரம் நாமக்கல்.
katradhutamizhsure@gmail.com
9787310682

Abstract

Sangam literature is a valuable repository that reflects the culture, social life, political conditions, economic activities, and literary traditions of ancient Tamil society. The poets of the Sangam age not only composed poems in praise of kings and philanthropists but also recorded their mutual friendship, affection, respect, and literary relationships. The friendship among poets was not merely a personal bond; it was founded on values such as virtue, knowledge, generosity, art, and social responsibility. Relationships such as those between Kapilar and Pari and Avvaiyar and Athiyaman illustrate the close bond between poets and patrons and reveal the humanistic values of Sangam society. The words of appreciation, praise, and benediction exchanged among poets also demonstrate their mutual respect and literary fellowship. This study examines the nature of friendship, mutual appreciation, and benedictions among Sangam poets through selected literary references. It further highlights the literary, social, and cultural significance of these relationships and their contribution to the development of Tamil literary tradition.

Keywords: Sangam Literature, Sangam Poets, Poetic Friendship, Benedictions, Praise, Kapilar, Pari, Poet–Patron Relationship, Humanism, Tamil Culture.

ஆய்வுச் சுருக்கம்

சங்க இலக்கியம் தமிழரின் பண்பாடு, சமூக வாழ்வு, அரசியல், பொருளாதாரம் மற்றும் கலை இலக்கியச் சிந்தனைகளை எடுத்துரைக்கும் தொன்மையான இலக்கியக் களஞ்சியமாக விளங்குகிறது. சங்ககாலப் புலவர்கள் அரசர்களையும் வள்ளல்களையும் பாடியதோடு மட்டுமல்லாமல், தங்களுக்கிடையேயான நட்பு, அன்பு, பரஸ்பர மரியாதை மற்றும் இலக்கியப் பிணைப்புகளையும் தமது பாடல்களில் பதிவு செய்துள்ளனர். புலவர்-புலவர் நட்பு என்பது தனிப்பட்ட உறவாக மட்டும் அமையாமல், அறம், அறிவு, கொடை, கலை மற்றும் சமூகப் பொறுப்பு ஆகியவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்டதாக அமைந்திருந்தது. குறிப்பாக கபிலர்-பாரி, ஔவையார்-அதியமான் போன்ற புலவர்-வள்ளல் உறவுகளும், புலவர்கள் ஒருவருக்கொருவர் வழங்கிய பாராட்டுரைகள் மற்றும் வாழ்த்துரைகளும் சங்ககால சமூகத்தின் உயர்ந்த மனிதநேயப் பண்புகளை வெளிப்படுத்துகின்றன. இவ்வாய்வு சங்க இலக்கியப் பாடல்களின் வழியாகப் புலவர்களின் நட்பு, பரஸ்பரப் பாராட்டு, வாழ்த்துரை ஆகியவற்றை ஆராய்ந்து, அவற்றின் இலக்கிய மற்றும் சமூகப் பொருண்மைகளை வெளிப்படுத்துகிறது. மேலும், புலவர் உறவுகள் தமிழ்

இலக்கிய வளர்ச்சிக்கும் பண்பாட்டுப் பரிமாற்றத்திற்கும் ஆற்றிய பங்களிப்பையும் இந்த ஆய்வு எடுத்துரைக்கிறது.

திறவுச் சொற்கள்: சங்க இலக்கியம், புலவர்கள், புலவர் நட்பு, வாழ்த்துரைகள், பாராட்டு, கபிலர், பாரி, புலவர்-வள்ளல் உறவு, மனிதநேயம், தமிழ்ப் பண்பாடு.

முன்னுரை

ஒப்பற்ற தாய்மொழியாம் தமிழ்மொழியை முத்தமிழ், பைந்தமிழ், செந்தமிழ், வண்டமிழ், ஒண்டமிழ், என்றெல்லாம் வழங்கி வருவது போன்று சங்கத்தமிழ்; என்றும் வழங்கி வருகின்றோம். பழந்தமிழரின் அகவாழ்வும் புறவாழ்வும் பற்றிச் சங்க இலக்கியங்கள் சாற்றுகின்றன தமிழ்மொழிக்குக் கிடைத்த பெருஞ்செல்வமாகச் சங்க இலக்கியம் திகழ்கின்றது சங்க இலக்கிய வேந்தர்கள் செந்தமிழ் புலமை நலத்திலும் புலவரைப் போற்றும் பெருந்தன்மையிலும் குடிபுறந்தழுவிக் கோலோச்சும் செங்கோன்மையிலும் சமூகப்பணியிலும் திகழ்ந்தனர். சங்க இலக்கிய காலங்களில் வேந்தர்களும் புலவர்களும் நட்புடன் வாழ்ந்ததை இவ்வியல் மூலம் அறியலாம்.

போரும் பூசலும் மிகுந்திருந்த பண்டையக் காலத்தில் பன்னாட்டுப் புலவர்கள் ஒன்றுக்கூடித் தமிழை ஆய்ந்தனர். முடியுடை வேந்தர்கள் சிற்சில நேரங்களில் தம்முள் முரண்பட்ட போதிலும் தமிழால் இணைந்திருந்தனர் அவர்கள் பூசலைத் தமிழ்ப் புலவர்கள் தீர்த்த வரலாறுகளும் உண்டு மேலும்

“நிலன் நாவில் திரிதருஉம் நீண்மாடக் கூடலார்
புலனாவில் பிறந்த சொல் புதிதுண்ணும் பொழுதன்றோ?
(கலித்தொகை) 35 (17-18)

“ஓங்கிய சிறப்பின் உயர்ந்த கேள்வி மாங்குடி மருதன் தலைவனாக
உலகமொடு நிலைஇய பலர்புகழ் சிறப்பிற் புலவர் - புறம் 72 (13-16)

என்ற பாடலின் மூலம் புலவர்கள் பலர் கூடித் தமிழ் ஆய்வு செய்ததையே கூறுகின்றதை அறியலாம். சங்கஇலக்கியத்தில் புரவலர் எனச் சுட்டுவது பெருவேந்தர்களையும் குறுநிலமன்னர்களையும் வள்ளல்களையும் குறிப்பிடுவார்கள்.

புலவர் விளக்கம்

புலமை நலம் சான்றோர்களைப் புலவர் என சங்க இலக்கியத்தில் குறிப்பிடப்படுகிறது செய்யுள் செய்யும் ஆற்றலுடையாராக கவிஞர் என்றும் பாவலர் என்றும் குறிப்பது பிற்கால மரபாகும் சங்ககாலத்தில் அறிவாளர் என்னும் பொருளுடைய புலவர் எனச் சொல்லாலேயே அவர்கள் அறியப்பட்டனர்.

(சு.தட்சிணாமூர்த்தி -சங்க இலக்கியங்கள்
உணர்த்தும் மனித உறவுகள்)

புலவர் தொழில்

மதி நுட்பமும் புலமை நலமும் வாய்ந்த புலவர்களின் தொழிலாகக் கவிதை இயற்றுவதையே கொண்டிருந்தனர் புலமை நலத்தோடு வறுமையும் ஆட்கொண்டிருந்தது என்றால் மிகையில்லை இன்னிலையில் அவர்கள் தம் வறுமை பெரும் பொருளை வாரி வழங்கும் வள்ளல்களையும் அரசர்களையும் தேடிச் சென்று பால் புனைந்து பெற்ற பொருளைத் தாமே அனுபவிக்காமல் தன்னை போல வறுமையுற்றவர்களுக்கும் பகிர்ந்து அளித்து வாழ்ந்தனர்.

‘சங்க காலப் புலவர்கள் தன்னை பாணராகவும் பொருநராகவும் பிற இரவலராகவும் கற்பித்துக்கொண்டு பாடுதலை ஒரிலக்கியவுத்தியாகக் கொண்டோராவர் புலவர்களை அன்றைய தமிழ் மன்னர்கள் பசியால்வாட இடமளிக்கவில்லை தம் நாட்டு அறிஞர் தம் பகைமன்னர்பால் பொருள் பெற்றத் தங்கள் வறுமையையும் துடைக்குமாறு விட்டிருப்பின் அஃது அவர்களுக்கு இழுக்காகும் .

புலவர் - உளவியலாளர்

“சங்கப் புலவர்கள் ஓர் உளவியலாளரைப் போலச் செயல்பட்டுள்ளனர் சங்க புலவர்கள் சிறந்த உளவியலறிஞர்களாக விளங்கியுள்ளனர். மன்னர்களின் உளப்பாங்கினை விருப்பு வெறுப்புகளைப் புறிந்து கொண்டு அவர்களை மகிழ்விக்க முயன்றுள்ளனர் . புலவர்கட்கு பெரும் பொருளைப் பரிசிலாக அளித்தமைக்கு அறிவை மதித்தமை மட்டும் காரணமன்று புலர்களின் வாழ்த்தும் பாராட்டும் கூடக் காரணமாக அமைந்தன.”

வேந்தர்கள் - புலவர்கள் நட்பு

புலவர்கள் மீது சங்ககால அரசர்கள் வள்ளல்கள் அளவற்ற பற்று கொண்டுள்ளனர் என்பதை சங்க இலக்கியப் பாடல்கள் மூலம் அறிய முடிகிறது கோப்பெருஞ்சோழன் முன்பின் பார்த்தறியாத மதுரையைச் சேர்ந்த பிசிராந்தையார் மீது பற்றுதலும் நட்பும் கொண்டிருந்தார் பறம்பு மலையை ஆண்ட பாரியின் மீது கபிலருக்கும் நட்பு இருந்தது அதியமான் நெடுமானஞ்சியும் ஒவ்வையாரும் உணர்ச்சி ஒத்த நட்புடையவர்களாகத் திகழ்ந்தனர் இவ்வாறு அரசருக்கும் புலவருக்கும் நட்பு ஏற்பட அரசருக்குத் தமிழ் மீது கொண்ட அளவற்ற பற்றுதலும் காரணம் எனலாம் புலவோர் பல்துறை அறிவையும் கொண்டவர்களாகக் சங்க காலத்தில் விளங்கினர் இதுவும் அரசர்கள் புலவர்களை நேசிக்கக் காரணமாக இருந்தது எனலாம்.

கோப்பெருஞ் சோழன் - பிசிராந்தையார் நட்பு

கோப்பெருஞ்சோழன் அரசப் பொருப்பில் இருந்து தன்னை விடுவித்துக்கொண்டு வடக்கிருந்து உயிற்றுறக்க முற்படுகின்றான் காணாமலேயே தன்னோடு நட்போடு மதுரைச் சேர்ந்த புலவன் பிசிராந்தையார் இருக்கின்றான் எனக் கூறி அவனுக்கும் தனக்குப் பக்கத்தில் இடம் ஒதுக்குமாறு கூறுகின்றான் அவன் கண்டிப்பாக என்னைத்தேடி வருவான் என்றும் கூறுவதை நோக்கும் போது அவ்விருவரின் நட்பின் மேன்மையை அறிந்து கொள்ளலாம் இதனை

“ கவைக்கதர் வரகின் அவைப்புறு வாக்கல்
தாதுஎரு மறுகின் போதொடு பொதுளிய
வேளை வெண்பூ வெண்தயிர்க் கொளீஇ
ஆய்மகள் அட்ட அம்புளி மிதவை
ஆவரை கொய்யுநர் ஆர மாந்தும்
தென்னம் பொருப்பன் நல்நாட்டுள்ளும்
பாசிரோன் என்ப என் உயிர் ஓம்புநனே
செல்வக் காலை நிற்பினும்
அல்லற் காலை நில்லன் மன்னே” புறம் - (215)

என்னும் பாடலில் பிளவைக் கொண்ட வரகு கதிரின் அரிசியைக் குற்றி வடிக்கப் பெற்ற சோற்றையும் பூண் பொடியை எருப்போலக் கிடைக்கும் தெருவில் புழுதியில் மலர்ந்த வேளைப் பூலினைத் தயிரில் கலந்து ஆயர்மகள் ஆக்கி இனிய புளிங்கூழையும் அவற்றைப் பதிப்பால் நிரம்ப

உண்ணும் தெற்கிலுள்ள பொதிய மலை நாட்டின் பிசிர் என்னும் ஊரினான் என்று சொல்லுவர் அவன் என் உயிரின் பாதுகாவலன் அவன் நான் ஆளும் காலத்தில் வராமல் இருந்தாலும் துயரம் கொண்ட இக்காலத்தில் வராதிருக்க மாட்டான் எனப் பிசிராந்தையார் மீது கோப்பெருஞ்சோழன் கொண்ட நம்பிக்கையையும் நட்பையும் தெளிவாக எடுத்துரைக்கிறான்

கோப்பெருஞ்சோழன் தனது உயிரின் பாதுகாவலன் என தாம் எழுதிய பாடலில் அவனது நட்புணர்வைக் கட்டுகிறது . இதனை

“நினைக்கும் காலை மருட்கை உடைத்தே
ஏனைப்பெருஞ் சிறப்பினோடு ஈங்கு இது துணிதல்
அதனினும் மருட்கை உடைத்தே பிறன் நாட்டுத்
தோற்றம் சான்ற சான்றோன் போற்றி
இசை மரபு ஆக நட்புக் கந்து ஆக
இனையது ஓர் காலை ஈங்கு வருதல்
வருவான் என்ற கோனது பெருமையும்
அது பழுது இன்றி வந்தவன் அறியவும்
வியத்தொறும் வியத்தொறும் வியப்பு இறந்தன்றே”

இப்பாடலில் கோப்பெருஞ்சோழன் பிசிராந்தையார் நட்பை எடுத்துரைத்து பெருமகிழ்வுடன் வியப்பும் அடைகின்றார் இப்பாடலில் மூலம் இருவரின் நட்பின் ஆழத்தையும் உணர்வையும் அறிய முடிகிறது.

கோப்பெருஞ்சோழன் - பொத்தியார் நட்பு

கோப்பெருஞ்சோழன்- பிசிராந்தையாரோடு மட்டுமின்றி பொத்தியாருடனும் நல்ல நட்போடு இருந்துள்ளான் இதனை

“நும்கோ யார்? ஏன வினவில் எம்கோக்
குளகமர்க்குடி அரிந்த விளையல் வெங்கள்
யாமைப் புழுக்கின் காமர் விடா ஆரா
ஆரல் கொழுஞ்சுடு அம்கவுள் அடாஅ
வைகு தொழில் மடியும் மடியா விழவின்
யாணர் நல்நாட்டுள்ளும் பாணர்
பைதல் சுற்றத்துப் பசிப்பகை ஆகிக்
கோழி யோனே கோப்பெருஞ்சோழன்
போத்தியில் நண்பின் பொத்தியோடு கெழீஇ
வாய்ஆர் பெருகை வைகலும் நக்கே” (புறம்) - 212

என்னும் பாடலின் மூலமாக பிசிராந்தையார் பாடிய பாடலில் பொத்தியா ரோடு கோப்பெருஞ்சோழனுக்கு இருந்த நட்புறவை பிசிராந்தையார் எடுத்துரைக்கின்றார்.

பாரி - கபிலர் நட்பு

பாரி பறம்பு மலையை ஆண்ட சிற்றரசன் தன்னை நாடி வரும் இரவலர்க்கு இல்லையென்று வாரி வழங்கும் வள்ளமை மிக்கவர் ஆனால் தான் கடையெழு வள்ளல்களில் ஒருவராகவும் போற்றப்படு கின்றான் பாரியோடு குறிஞ்சித் திணை பாடுவதால் வள்ளவரான கபிலர் நட்பு கொண்டொழுகினர் பாரியின் வள்ளன்மைக் குணத்தையும் போர்த்திறனையும் பல பாடல்களில் எடுத்தியம்பி உள்ளார். குபிலர் பாரியின் பறம்பு மலை மீது பற்று கொண்ட மூவேந்தரும் ஒருங்கிணைந்து பாரியை வீழ்த்தி பாரியது மகளீரை தந்தையில்லாது தவிக்க விட்டனர் இத்தகையது நிலையைப் பற்றி பாரி மகளிர் பாடிய பாடலொன்றும் புறநானூற்றில் உள்ளது தந்தையை இழந்த அம்மகளிருக்கு மணம் முடித்து

வைக்கும் கடமை கபிலருக்கு வந்து சேர்கிறது பாரியின் மீது கொண்ட அளவறிந்த நட்பாலும் அன்பாலும் ஏற்றுக் கொள்கிறார் கபிலர் முதலில் பாரி மகளிர்ரை விச்சிக்கோ என்னும் அரசனிடம் கொண்டுசென்று மணமகளிராக ஏற்றுக் கொள்ளும்படி தருகின்றார் அவ்வரசன் ஏற்க மறுக்கவே இருங்கோவேளிடம் கொண்டு சென்று அறிமுகப்படுத்துவதை

“இவர் யார்? என் குவை ஆயின் இவரை
ஊருடன் இரவலர்க்கு அருளித் தேருடன்
முல்லைக்கு ஈத்த செல்லா நல்இசைப்
னடுமணி யானை பறம்பின் கோமான்
நெடுமாப் பாரி மகளிர் யானே
தந்தை தோழன் இவர் என் மகளிர்

அந்தணன் புலவன் கொண்டுவந் தனனே - (புறம்) 200-1-7

என்று கூறுகின்றார் இவர் யார் என்று நீ கேட்டால் இவர் இரவலர்க்கு ஊர்களையும் வளத்தையும் தந்து முல்லைக்குத் தேர் கொடுத்த புகழை உடைய பறம்பு மலைத் தலைவன் பாரியின் மகளிர் நான் அப்பாரியின் நண்பன் அதனால் இவர் என் மக்கள் அருள்வழி நடக்கும் அந்தணனாகிய நான் இவர்களை அழைத்து வந்தேன் என்று கூறுவதத்தன் மூலம் கபிலரின் நட்புணர்வையும் கடமையையும் அறிய முடிகிறது நண்பனின் பிள்ளைகளைத் தம் பிள்ளைகளெனக் கபிலர் கூறுவதிலிருந்து பாரி மீது கொண்ட நட்பினை உணர்ந்து கொள்ளலாம். இருங்கோவேளிடமும் விச்சிக்கோவிடமும் பாறியைப் பற்றிக் கூறுகையில் முல்லைக்குத் தேர்ந்தவன் என்று அறிமுகம் செய்கின்றனர்.

புலவர்கள் அரசர்களுக்கும் பல்வேறு உதவிகளைச் சங்க காலத்தில் செய்துள்ளனர். அது அரசர்கள் வழங்கும் பொருளுக்காக அன்றி மன்னன் மீதும் மக்கள் மீதும் கொண்ட அளவற்ற அன்பால் நிகழ்ந்தது எனலாம் . இருமன்னர்களுக்கிடையில் நிலவிய பகைமையைப் போக்கத் தூதாகச் சென்றும் அறிவுரைவழங்கியும் தமது இன்னுரைகளால் திருத்தவும் செய்தனர்.

புலவரைக் காத்த புலவர்

சோழன் நலங்களளியிடமிருந்து உறையூர் புகுந்த இளந்தத்தன் என்னும் புலவனைக் காரியாற்றுத் துஞ்சிய நெடுங்கிள்ளி ஒற்று வந்தான் என்று சொல்ல முற்படும் போது கோவூர் கிழர் அப்புலவனைக் காத்து நின்று அரசனிடம்

“வள்ளியோர்ப் படர்ந்து புள்ளின் போகி
நெடிய என்னாது சுரம்பலகடந்து
வடியா நாலலின் வல்லாங்கும் பாடிப்
பெற்றது மகிழ்ந்து சுற்றம் அருந்தி
ஓம்பாது உண்டு கூம்பாது வீசி
வரிசைக்கு வருந்தும் இப்பரிசில் வாழ்க்கை
பிறர்க்குத் தீது அறிந் தன்றோ ? இன்றே திறப்பட
நண்ணார் நாண அண்ணாந்து ஏகி
ஆங்கினிது ஒழுங்கின் அல்லது ஓங்குபுகழ்
முண்தூள் செல்வம் எய்திய

நும் ஓர் அன்ன செம்மலும் உடைத்தே” (புறம்)- 47

என்னும் பாலில் கொடுப்போரைத் தேடிப் பறவைகள் போல சென்று நீண்ட வழியென்று எண்ணாமல் பாலைநில வழியைக் கடந்து தெளிவில்லாத நாவால் இயன்ற அளவு பாடிப் பெற்ற பொருளுக்கு

மகிழ்ந்து அவற்றைத் தம் சுற்றத்தினருக்குக் கொடுத்து நாளைக்கு வேண்டும் என்று பாதுகாக்காமல் தாம் உண்டு சுருக்கம் இல்லாமல் பிறர்க்கும் கொடுத்து பெருமிதம் குறைபடாதிருப்பதற்கு வருந்துவது புலவர் தம் பரிசில் வாழ்கையாகும் .

“அரசுக்கு அறிவுரை கூறியோரிற் பெரும் பாலோர் பணக்காரப் புலவராகிய கிழார்களேயென்றும் பிற புலவரை விடக் கிழார்ப் புலவர்கள் மன்னர்களோடு நெருங்கியிருந்தன என்றும் அவர்களுடைய செல்வமே உறவின் நெருக்கத்திற்கும்காரணம் என்றும் கருத்து தெரிவித்துள்ளார்.”

வாழ்த்துரைகள்

பாரியும் மாரியும்

வேள்பாரி பறம்பு மலைலை ஆண்டவன் முல்லைக் கொடி படர தனது தேரை ஈந்தவன் வள்ளன்மை மிக்கவன் இத்தகைய சிறப்புமிக்க பாரியைக் கபிலர் மாரி என்னும் மழையோடு ஒப்பிட்டு வாழ்த்திப் பாடுகின்றார். இதனை

“பாரி பாரி என்றுபல ஏத்தி
ஒருவற் புகழ்வர் செந்நாப் புலவர்
பாரி ஒருவனும் அல்லன்

மாரியும் உண்டு ஈண்டு உலகுபுரப்பதுவே” (புறம்) - 107

என்னும் பாடலில் பாரி பாரி என்று அவனைப் பாராட்டி அவன் ஒருவனையே புகழ்வர் நடுநிலைமை அமைந்த நாவுடைய புலவர் ஆனால் பாரி ஒருவன் மட்டும் அல்லன் மழையும் உண்டு இந்த உலகத்தைப் பாதுகாப்பதற்கு என்று கபிலர் பாரியை வாழ்த்துகிறார் பாரி கொடை கொடுப்பதில் மடத்தன்மைமிக்கவன் அதனால் தான் முல்லைக்கொடிக்கு தான் பயணிக்கின்ற வாகனத்தையே கொடுத்தான் பாரியின் கொடைப்பண்பை மழையோடு ஒப்பிட்டுக் கபிலர் வாழ்த்தியது.

புலவரின் வாழ்த்து

சங்க கால மன்னர்கள் புலவர்களின் வாழ்த்துக்களைப் பெறுவதை பெரும் பேறாகக் கருதினர் . இதன் காரணமாக தாமும் தன்னாடுவளம் மிகுந்ததாக மாறும் என நம்பினார் கல்வியில் சிறந்த புலவோரை போற்றவும் அவர்களை வாழ்த்தவும் மன்னர்கள் பெரிதும் விழைந்தனர் என்றே கூறலாம் இவ்வாறு புலவர் வாழ்த்திய மன்னர் பொருளை புலவர்களுக்கு வாரி வழங்கினர் எனலாம் புலவர்களும் பொருளுக்காக மட்டும் மன்னரையும் அவர் தம் வெற்றியையும் பாராட்டவில்லை என்றே கூற வேண்டும் இதனை

“புலவர்களால் மன்னர்களின் புகழ் பரவியது உண்மையெனினும் அவர்கள் திட்டமிட்டு அப்பணியைச் செய்யவில்லையென்று உணரமுடிகிறது இங்ஙனம் தம்மை வாழ்த்தியும் பாராட்டியுமே மகிழ்வித்தமையோடு தம் புகழ் பரவிடக் காரணமாகவும் இருந்த புலவர்கட்கு மன்னர்கள் பல சிறப்புக்களைச் செய்தனர் என்று சங்க இலக்கியங்கள் உணர்த்தும் மனித உறவுகள் என்னும் நூலில் எடுத்துரைக்கின்றனர்.

ஔவையின் வாழ்த்து

அதியமான் நெடுமானஞ்சி மலைப்பக்கத்தே தனக்குக் கிடைத்த அரிய நெல்லிக்கனியை தாம் உண்ணாது ஔவையிடம் தருகின்றான் இதன்

பலனை அறிந்த ஒளவையார் அவனை சிவனைப் போல நீடுழி வாழ்வாயாக என்று வாழ்த்துகின்றன. இதனை

“பால்புரை பிறைநுதல் பொலிந்த சென்னி
நீல மணிமிடற்று ஒருவன் போல
மின்னுக பெரும !நீயே தொலைநிலைப்
பெருமலை விடகதடது அருமிசைக் கொண்ட
சிறியிலை நெல்லித் தீங்கணி குறியாது
சாதல் நீங்க எமக்கு ஈத் தனையே ! (புறம்)91- 6-11

என்னும் பாடல் வரிகளில் பால்போலும் பிறையை முடியில் சூடியவனும் நீல மணி போலும் கலுத்தை உடையவனும் ஆகிய இறைவனைப் போல என்றும் நி நிலை பெறுவாயாக உயர்ந்த மலைப்பிளவின் மரத்திலிருந்து கொணர்ந்த சிறிய இலையை உடைய நெல்லியின் சுவையான கனியாகும் அக்கணியால் உண்டாகும் நலத்தை எனக்குச் சாவுதலைப் போக்க நீ தந்தனை ஆதலால் என்றும் வாழ்க என்று வாழ்த்துவதை அறிய முடிகிறது.

பாண்டியனுக்கு வாழ்த்து

வடம வண்ணக்கன் பேரி சாத்தனர்இலவந்தியைப் பள்ளித்துஞ்சிய பாண்டியன் நன்மாறனை வாழ்த்திப் பாடுகிறார். இம்மன்னனின் செல்வத்தை திருமாலின் செல்வத்தோடு ஒப்பிட்டு வாழ்த்துகின்றார். இதனை

அருவி தாழ்ந்த பெருவரை போல
ஆரமொடுபொலிந்த மார்பில் தண்டாக்
கடவுள் சான்ற கற்பின் சேயிழை
மடவோள் பயந்த மணிமருள் அவ்வாய்க்
கிண்கிணிப் புதல்வர் பொலிக!என்று ஏத்தித்
திண்தேர் அண்ணல் நிற்பாராட்டிக்
காதல் பெருமையின் கணவினும் அரற்றும் என்
காமர் நெஞ்சம் ஏமாந்து உவப்ப
ஆல் அமர் கடவுள் அன்னநின்செல்வம்
வேல்கெழு குருசில் ! கண்டேன் ; (புறம்)- 198 (1-10)
என்னும் பாடல்வரிகளில் அருவி விழும் பெரிய மலைபோல

மாலையோடு விளங்கும் மார்பையும் கடவுள் தன்மை வாய்ந்த குறையாத கற்புடைய உன்தேவி பவளம் போன்ற அழகிய வாயையும் கிண்கிணியை உடைய மக்கள் சிறக்க என்று பாராட்டி வலிமையான தேரை உடைய தலைவனே!உன்னையும் புகழ்ந்து பேரன்பினால் நனவில் மட்டும் அன்றிகனவிலும் உன் புகழ் கூறும் எனது நெஞ்சம் அந்நெஞ்சம் மகிழ ஆலிலையில் தங்கியுள்ள திருமால் போலும் செல்வத்தை உன்னிடம் கண்டேன் அதனால் விடைப்பெற்றேன் வாழ்க உனது கண்ணி என்று வாழ்த்துகின்றார் .

கனவிலும் உன்னையே எனது நெஞ்சம் சிந்திக்கும் என்று சாத்தனார் கூறியதுடன் திருமாலைப் போன்ற செல்வத்தை உன்னிடம் கண்டேன் நீ வாழ்க என்று வாழ்த்துகின்றார்.

கோப்பெருஞ்சோழனை வாழ்த்தியது

கோப்பெருஞ்சோழன் வடக்கிருந்து உயிர்துறந்த போது அவனது அருமை பெருமைகளை நண்பரான பொத்தியார் என்பவர் பாடுகின் கையறு நிலையில் அமைந்த இப்பாடலில் அனைவரும் பாராட்டும்

நிலையில் உயிரோடிருக்கும் போது வாழ்ந்தவன் என்று வாழ்த்திப் பாடுகின்றார் இதனை

“பாடுநர்க்கு ஈத்த பல்புக ழன்னே
ஆடநர்க்கு ஈத்த பேர் அன் பின்னே
அறவோர் புகழ்ந்த ஆய்கோ லன்னே
திறவோர் புகழ்ந்த திண் அன்பின்னே” புறம் - 22

என்னும் பாடல் வரிகளில் பாடியவர்களுக்குக் கொடுத்த புகழை உடையவன் ஆடுபவர்களுக்கு கொடுத்த பெரிய அன்பை உடையவன் அறம் உடையோர் புகழும் பண்பாளன் என்று அவன் உயிரோடு இருக்கும் போது எல்லோருக்கும் உரியவனாகவும் அனைவரும் பாராட்டும் வகையில் வாழ்ந்தவன் என்பதைப் பொத்தியார் தமது பாடலில் எடுத்துரைக்கின்றார்.

கோடையால் வாழ்த்து

தன்னை தேடிவரும் இரவருக்கு புலவர்களுக்கும் நிறைய பொருளை வாரி வழங்கும் தன்னை கொண்டவனாகிய சேரமான் சிக்கர் பள்ளித் துஞ்சிய செல்வக்கடுங்கோ வாழியாதனை குண்டுகுட் பாலியாதனார் என்னும் புலவர் அவனது கொடைத் தன்மைக்காகவே வாழ்த்திப் பாடுகிறார் இதனை

பாடுநர்க்கு ஈத்த பல்புக ழன்னே
ஆடநர்க்கு ஈத்த பேர் அன் பின்னே
அறவோர் புகழ்ந்த ஆய்கோ லன்னே
திறவோர் புகழ்ந்த திண் அன்பின்னே - (புறம்) -22 (1-4)

என்னும் பாடல் வரிகளில் பாடியவர்களுக்குக் கொடுத்த புகழை உடையவன் ஆடுபவர்களுக்கு கொடுத்த பெரிய அன்பை உடையவன் அறம் உடையோர் புகழும் செங்கோலாளன் சான்றோர் புகழும் பண்பாளன் என்று அவன் உயிரோடு இருக்கும் போது எல்லோருக்கும் உரியவனாகவும் அனைவரும் பாராட்டும் வகையில் வாழ்ந்தவன் என்பதைப் பொத்தியார் தமது பாடலில் எடுத்துரைக்கின்றார்.

கொடையால் வாழ்த்து

தன்னைத் தேடிவரும் இரவருக்கும் புலவர்களுக்கும் நிறைய பொருளை வாரி வழங்கும்தன்மை கொண்டவனாகிய சேரமான் சிக்கர் பள்ளித் துஞ்சிய செல்வக்கடுங்கோ வாழியாதனை குண்டுகுட் பாலியாதனார் என்னும் புலவர் அவனது கொடைத் தன்மைக்காவே வாழ்த்திப் பாடுகின்றார் இதனை

“பகைப்புல மன்னர் பணிதிறை தந்த நின்
நகைப்புல வாணர் நல்குரவு அகற்றி” (புறம்) - 387 பக் -12-13

என்னும் பாடல்வரிகளில் பகைவேந்தர் பணிந்து தந்த கப்பப் பொருளை உன் இரவலர்களின் வறுமை நீங்கக் கொடுத்துச் சிறப்பால் உன் திருவடி வாழ்க என்று வாழ்த்திப் பாடுவதை மறிய முடிகின்றது.

மாவளத்தானுக்கு வாழ்த்து

சோழன் நலங்கிள்ளியின் தம்பி மாவளத்தானும் தாமப் கண்ணாரும் வட்டாடிக் கொண்டிக்கையில் புலவர் அந்த ஆட்டத்தில் ஏதோ சூது செய்ய அதனைப் பொறுத்துக் கொள்ள மாட்டாத இளைஞனாகிய மாவளத்தான் கோபம் கொண்டு தன் கையில்புருந்து வட்டை வீசியெறியத் தாமப்பல் கண்ணார் நீ சோழனுக்குப் பிறந்தாய் அல்லை என்று மிகவும் கொடுமையான சொல்லால் அவனை இழித்துப் பேசினார்

அக்கொடுஞ்சொல் கேட்டும் மாவளத்தான் அவர் மேல் சீற்றம் கொள்ளாது வெட்கத்தில் தலைகவிழ்ந்தான் கோபம் தணித்த தாமப்பல் கண்ணனார் தாம் செய்தது பிழையென்றிருந்தும் அதனைத் தைரியமாகத் தடிக் கேட்ட அரசிளங்குமரனைத் தகாத வார்தையில் திட்டியதற்காக வருத்தம் கொண்டஅவர்தன் பிழையைப் பொறுத்த மாவளத்தான் பற்றி

‘ யானே பிழைத்தனென் ! சிறக்கநின் ஆயுள்

மிக்குவரும் இன்னீர்க் காவிரி

எக்கர் இட்ட மணசினும் பலவே ” (புறம்) - 43 (21-23)

என்ற பாடல்வரிகளில் நான் பிழை செய்தென் பெருக்கெடுத்து வரும் இனிய நீரையுடைய காவிரி ஒதுக்கிவிட்ட மேட்டின் மணலினும் பலவாக உன் வாழ்நாட்கள் சிறப்பதாக என்று வாழ்த்துவதைக் காணமுடிகிறது.

மூவேந்தருக்கு வாழ்த்து

சேரமான் மாரிவெண்கோவும் பாண்டியன் கானப்பேர் தந்த உக்கிரப்பெருவழிதியும் சோழன் இராசசூயம் வேட்ட பெருநற்கிள்ளியும் ஒருங்கு இருக்க அவ்வேந்தர்களை வாழ்த்திப் பாடுகிறார் ஔவையார் இதனை

நாகத்து அன்ன பாகுஆர் மண்டிலம்

தமவே ஆயினும் தம்மொடு செல்லா

.....

.....

உயர்து மேற் தென்றிப் பொலிக நும்நாலே ! (புறம்) - 367

என்னும் பாடலில் விண்ணுலகம் ஒத்த பகுதிகளை உடைய மண்ணுலகம் தம்முடையதே எனினும் தாம் இறந்து செல்லும் போது அது கூடவராது பிறர் எனினும்; வலிமையாளர்க்குரியதாயர் அமையும் இரந்துவந்த பார்ப்பனர்க்கு அவர்கை நிறையப் பொன்னும் பூவும் நீர்வார்த்து தந்து வளமான அணிகளன்கள் அணிந்த மகளிர் பொற்கலத்தில் ஏந்தி தந்த மதுவைப் பருகி மகிழ்ந்து இரவலர்க்கு அணிகலன்களைக் குறையாமல் வழங்கி வாழ வேண்டும் இவ்வுலகில் வாழ்வதற்காக வகுக்கப் பெற்ற எல்லை அளவும் நன்கு வாழ்வதற்கு வாய்ந்த நல்வினை ஒன்றும் இல்லாது பிறவிக் கடலில் நுன்புறும் காலத்தில் அதனைக் கடப்பதற்கு நல்வினையன்றி வேறுதுணை இல்லை வீடுபேறு என்னும் ஒன்றைவிரும்பி ஐம்பொறிகளை அடக்கிய அந்தணர் வளர்க்கும் முத்தீயையும் போலக்கண்டு மகிழ இருக்கும் வெண்கொற்றக்கொடையையும் கொடித்தேரையும் உடைய வேந்தர்களே வானில் விளங்கும் விண்மீன்களிலும் முழங்கிய பெய்யும் மழைத்துளிகளினும் மிகவும் மேம்பட்டவையாக உங்கள் வாழ்நாட்கள் விளங்குவன ஆகட்டும் என்று ஔவையார் அறிவுடன் கூடிய வாழ்த்தினை வேங்குருக்கும் கூறுகின்றார்.

பதிற்றுப்பத்தில் புலவர் வாழ்த்து

சேர மன்னர்கள் பத்துப் பேரைப் பற்றி பத்துப் புலவர்கள் பாடிய நூலாதலின் இது பதிற்றுப்பத்து எனப்பட்டது இந்நூலின் கடுமை கருதி இருப்புக் கடலை என்றும் கூறுவர் இந்நூலின் முதற்பத்தும் இறுதிப்பத்தாகிய பத்தாம் பத்தும் கிடைக்கப் பெறவில்லை இமயவரம்பன் நெடுஞ்சேரலாதனை குமட்டுர் கண்ணனார் வாழ்த்திப் பாடும் போது

“போர்வால் யானைச் சேர லாத!
நீவாழியர்இவ் உலகத் தோர்க்கு என
உண்டு உரை மாறிய மழலை நாவின்’
(பதிற்றுப்பத்து) – 15 (23 – 25)

என்ற வரிகளில் போர்த்தொழில் சிறந்த யானைகளை உடைய சேரலாதனே! உன் நாடுகள் உண்மையால் சொற்கள் தடுமாறும் மழலைச் சொற்களைக் கொண்ட நாவினையும் மென்சொற்களை உடையவரும்; இசைக்கருவிகளை வைத்த பையினை உடையவர்களும் சிறப்பாக வாழ்வதற்காக நீ நீடுவாழ்வாயாக என்று யாழிசையோடு வாழ்த்தும் இயல்புடையளது என்று கூறுகிறார்.

இவ்வாறு பிறர் நலம் பேணும் ஈகைப்பண்பு உடையவர்கள் பல்லாண்டுகள் இம்மண்ணில் வாழும் இரவலர்கள் வறுமை நீங்கி வளமுடையவர்களாக வாழ வழி வகுத்துத் தருவதால் நெடுஞ்சேரலாதனைப் போன்ற புரவலர்களைப் பல்லாண்டுகள் வாழ்க என வாழ்த்துவது புலவர்களின் கடமையாகின்றது எனலாம்.

ஐங்குறுநூறு வாழ்த்து

எட்டுத்தொகை நூல்களில் ஒன்று ஐங்குறுநூறு திணைக்கு நூறு பாடல்கள் வீதம் ஐந்திணைக்கும் ஐநூறு பாடல்களைக் கொண்டுள்ளது இந்நூலின் சில பாடல்களில் வாழ்த்து மொழிகள் காணப்படுகின்றன . தோழிக்கூற்றாக வரும் வேட்கைப் பத்து பாடலில் மருதம் பாடிய ஓரம் போகியார்

“வாழி ஆதன் வாழி அவிலி
விளைக வயலே ! வருகஇரவலர்!
எனவேட்டாளே யாளே யாமே
பல் இதழ் நீலமொடு நெய்தல் நிகர்க்கும்
தண்டுறை ஊரன் கோண்மை
வழிவழிச் சிறக்க! எனவேட் டேமே ” (ஐங்குறுநூறு) – 2

என்னும் பாடலில் எங்கள் தாய் சேர மன்னனாகிய ஆதன் அவினி நீண்டநாள் சிறப்பாக வாழ்க எங்கள் நாட்டில் வயல்கள் மிகுதியாக விளைவைதட தரட்டும் பொருட்களைப் பெற்றுக் கொள்வதற்கு இரவலர் வரட்டும் என்று விரும்பினான் எங்கள் குளிர்ச்சி பொருந்திய நீர்த்துறைகளையுடைய மருதநிலத்தலைவன் காதல் உறவு பல பிறவிகளிடம் தொடரட்டும் என்று விரும்பினான் மருத நிலத்தில் நீல மலர்கள் மிகுதியாக மலர்ந்துள்ளன . அவை நெய்தல் மலர்களை ஒக்கும் என்று வாழ்த்திப் பாடுகின்றார்.

முடிவுரை

சங்க இலக்கிய காலங்களில் ஆட்சி செய்யும் அரசனே ஆனாலும் தான் செய்யும் ஒவ்வொரு செயலையும் தானே முடிவு எடுப்பதில்லை ஐபெருங்குழு எண்பேராயம் இவற்றினை கொண்டு ஆலோசனைக் கேட்ட பிறகு தான் அரசன் எந்த முடியும் எடுப்பார் அக்காலத்தில் அரசர்கள் மக்களோடு மக்களாக வாழ்த்தார்கள் அதே போல் மன்னர்கள் புலவர்களின் ஆலோசனைகளை மிகவும் மதிப்பார்கள் . புலவர்களோடு நட்புக் கொண்டும் அவர்களை வாழ்த்தும் இலக்கிய காலங்களில் குறுப்பிடப்பட்டுள்ளது. அப்படிப்பட்ட புரவலர் புலவர்களில் சிறப்பினை இந்த ஆய்வு கட்டுரை மூலமாக தெரியப்படுத்துகிறேன்.

அடிக்குறிப்புகள் (Notes)

1. கலித்தொகை - 35 (17-18)
2. புறம் - 72(13-16)
3. அ.தட்சிணாமூர்த்தி சங்க இலக்கியங்கள் உணர்த்தும் மனித உறவுகள் பக் - 245
4. மேலது - பக் -249
5. மேலது - பக் -259
6. மேலது - பக் -215
7. மேலது - பக் -217
8. மேலது - பக் -212
9. மேலது - பக் -200-21
10. மேலது - பக் -264
11. மேலது - பக் -107
12. மேலது - பக் -262
13. புறம் - பாடல் - 91

துணைநூற் பட்டியல் (References)

1. தட்சிணாமூர்த்தி .அ - 2004 ஐங்குறுநூறு
2. மூலமும் உரையும்
3. நியூ செஞ்சரி புக் ஹவுஸ்
4. சென்னை முதல்பதிப்பு
5. நாகராசன் வி - 2004 குறுந்தொகை
6. மூலமும் உரையும்
7. நியூ செஞ்சரி புக் ஹவுஸ்
8. சென்னை முதல்பதிப்பு
9. புலியூர் கேசிகன் - 2010 புறநானூறு
10. மூலமும் உரையும்
11. சாரதா பதிப்பகம்
12. சென்னை - முதல்பதிப்பு
13. சுப்ரமணியம் .ச.வே - 2010 – சங்கஇலக்கியம்
14. ஏட்டுத்தொகை மூலமும் உரையும்
15. தொகுதி - 1 2 3
16. மணிவாசகர் பதிப்பகம்
17. விசுவநாதன் .அ - 2004 கலித்தொகை
18. மூலமும் உரையும்
19. நியூ செஞ்சரி புக் ஹவுஸ்
20. சென்னை முதல்பதிப்பு